

Nykursvísa

1. Nykurin letur sær klæði skera,

Harra mín

tí hann vildi ein riddari vera.

Um summarið, tar allir fuglar syngja væl.

2. Nykurin gongur í kirkjuna inn,

prestar hildu messur fimm.

3. Nykurin gongur á kirkjugólv,

prestar hildu messur tólv.

4. Elsa lítla smílir undir lín:

“Krist gevi, tann riddari hann var mín!”

5. Han tráðte over skamler en og to:

“Else lille, giv mig tro!

6. Else lille, troloves mig!

otte borger giver jeg dig.”

7. Else lille rækker hånden fra sig:

“jeg giver dig tro og følger dig.”

8. Der de komme i rosenlund,
da lyster Else lille at hvile en stund.

9. “Hør du, ridder, hvad jeg spør dig:
hvor ere de borge, du lovede mig?”

10. “Eitt er í vatni, annað er í sjógv,
fært tú meg, tá hevir tú nógv.”

11. Elsa lítla lítur seg upp í fjøll:
“eg meini, tú ert eitt nykartrøll.”

12. Nykurin leyp í vatnið út; –
eftir stóð Elsa lítla við sorg og sút.

13. Nykurin leyp í vatnið kátur,
hálvur maður og hálvur bátur.

14. Skundaði hon so snarliga heim,
hon takkaði Gudi, hon fekk ikki mein.